Ezoterična pisma.

Pismo VII. Ljubljana, v aprilu 1923.

Diagram notranjega človeka.

(Nadaljevanje.)

6.

Petero-čarna zverda je geometričen znak eterske-ga telesa: znači nje vojno stop-nje, katero je člo-veški orga-nizem dosegel v te-ku milijo-nov let. S petimi žarki je zaznamovanih petero nadov, petero čutnih organov, petero prstov, peta rasa, v kateri se nahaja se-danje človeštvo i.t.d. - Glavni ža-rek je obrnjen navzgor; kajti živ-ljenje, ki pluje v nas, je direktni izliv duše - enega življenja v na-

ravi, je sveto, „od Boga dano". Zato je ta zverda znak bele magije.

7.

Šterožarna zverda, obrnjena navzdol, je znamenje našega astralnega telesa. Naše življenjsko telo je neprimerno starejše nego je naše etersko telo. Bilo so časi in dolge dobe, ko je bil človek v paradižu, ko ni bil še v posesti astralnega telesa, ko še ni vedel, kaj je dobro in zlo, umpak je nemoteno živano živel, toda se tudi ni razvedal svojega božanskega življenja. Prlagodna se je vrhnjela v njem astralno telo in želja po občutkih in užitku. Še danes ni astralno telo popolnoma razvito, ni še popolno samostojnega delovanja, umpak je že

je še „skrito" v življenjskem telesu. Glavni žarek je obrnjen navzdol, kajti razvojna smer astralnega telesa je v čutno in vidno sfero „navzdol". Astralno telo je ono, ki nas veže na ta svet in nas vedno znova sili k utelešenju.

8.

Trikot je okultni znak za miselni organ v človeku. Ko dve črti ne držita v eno točko, slično Kalor je delo človeškega uma in pameti omejiti se na majhen krog, orisnega točka. V tem leži njena moč in njena tragika. Njena moč: v omejitvi opaziti detajle, posamezno; njena tragika: v slepoti za skupnost in splošnost. - Notranje oko in esoterična je možno doseči samo intuitivno, nikdar pa ne z umom, še manj s pametjo.

Trikot, obrnjen navzgor je znak višjega manasa-uma. Kakor je plamen vedno obrnjen navzgor, tako stremi tudi um človeški vedno na svetlo. Joda vedno so posamezne ideje, ne enota, predmet njegov.

Trikot, obrnjen navzdol, znači človeško pamet. Vidimo jo v tesnem objemu astralnega telesa. Predmet pameti je konkretni svet, so konkretne predstave, „živi" le v stiku dotika z občutki in željami. Srečo najde le v užitku; vse drugo mu je utopija. Kdo bi ne bile one kratke črtice, ki veže oba trikota, bo bi se bilo mostu ali stene, imenovane „antaskarana", ki veže pamet z umom, po kateri more človek preneti navzdol v višji manas, bi bil človek le pametna žival in nič več

Dokler je ta vez ohranjena, je možnost duhovnega napredka dana, če je pretrgana, nastopi duhovna smrt. Iz vsakega je razvidno, da hodi zelo mnogo duhovnih navdušencev okrog, ki ne vedo, da so mrtvi.

(Konec.)

---

t.l.:

Šuč in Klimavata.

4. Čudež.

V Benatcan so praznovali prvi Šiv, tretje velike svjiče, ko je Mahamara s svojimi sabajiševci dospel do mesta. Pred vhodom ga je čakalo mnogo ljudi, ki so došli, da napredujejo svojo radovednost. Mahamara je čital v njih mislih, da jim

ni za besedo božjo, zato je rekel:

„Glejte, čudež! Med vami se nahaja človek, a vi ga ne vidite; vas ozdravlja, a vi ga ne slišite; vas poljublja, a vi ne čutite njegovih ustnic na svojih rokah.

Bratje, mara Jaz vas je obsenčil! Predramite se iz duševnega mrtvila, da sami ne postanete nevidni med judstvom."

Poslušalci so se začudeno spogledovali. Popraševali so drug drugega, kaj to znači, ker si niso znali pojasniti njegovih besed. Končno je nekdo rekel: „Mojster ne umemo te, povej kaj drugega!"

„Bodi, ker želite... Neki kmetič je vejal rž na pečeno polje; kaj mislite, da bo dočakal žetve?

„Ve."

„Prav ste vredali! Vsako seme ni za vsako zemljo. Riž potrebuje dobre in vlažne peti, da vzklije, beseda božja pa srca, prežeta z Gubernije."

Utihnil je. Množica se je zbegano razšla in le nekateri so vedeli, o čem je govoril. Menil je namreč siromašno žensko, prosečo med ljudstvom miloda-rov, toda, ker je bila čandala [2], so jo vsi z zaničevanjem prezirali. In to preziranje je dalo povoda besedam o čuderih.

Odšli so in nekoliko trenutkov pozneje je stopili na tlak večnega mesta.

---

1) Mara = eli duhi.

2) Čandala = bitje nizke kasti. Najrani-

Černejši ljudje v Indiji.

Misel nad mislimi.

Ljubimo Boga nad vse, a bližnjega
nanjega, kakor samega sebe, storiš vse
to, kar želiva, da ov nam store.
V tem je vse nauk Kristov, vse Re-
pot, vse moralo, vse modrost, vse vera.

Dr. M. Hinković

x

Če rad je poseb sveta zgodjeva,
nihan mi ne žalej — ni to je nič!
Če rad je poseb sveta dolgčeva,
nihan se ne radej — ni to je nič!
Bil in radost sta le sveta prameva.
Korakaj mimo dalje — ni to je nič!

Bridgeko.

x

Indija v Primerjalni vedi JTD v Ljubljani
Jajanidiro: Primerja cesta 18/I.